

שו"ת שרידי אש חלק ב סימן סו עמוד תקלב

אם טבילה לפני מילה מועילה בגרות.

אמר אמול ואצא - סכנה היא, אמול ואשהה ג' ימים - הקב"ה אמר: "לך שוב" וכו' ואלא מפני מה נענש? מפני שנתעסק במלון תחילה, ועי' בפירוש הרא"ש, שהמלון הי' קרוב למצרים ולא הי' עוד סכנה בהליכתו. ועי' בת"ת מה שהעיר בזה.

ועכשיו עיינתי בתורה שלמה להרב כשר, שבמדרש החפץ כתוב שמרע"ה לא מל בשביל שהעוסק במצוה פטור מן המצוה, ועי' שהביא ספרי אחרונים שא"כ למה נענש. ואין דרכי לפלפל בענינים שהם מסתרי תורה, שהרי לכל התירוצים קשה, מדוע נתחייב מיתה? ובודאי שהיא מקצוע ליודעי ח"ן, ולא לאנשים כמונו, והלואי שנגיע לידי הבנה בחלק הנגלה שבתורה. יחיאל יעקב וויינברג

אם ניתן לקבל גר שאינו יכול למול מסיבה רפואית

תשובה זו שלחתי לכל גדולי הדור וכולם הסכימו לי ובכללם מרן הגאון רח"ע שתשובתו מצורפת לס' הבא. ועי' בספר דעת כהן להגאון הצדיק הרא"י הכהן קוק ז"ל, סי' ק"נ, מה שהשיב לי בנידון זה.

ב"ה חמשה באב תרפ"ו, ברלין
כבוד הרב הג' וכו' מהר"ר חיים צבי בנעט שליט"א אבד"ק גאבלאנץ (אונגארן)
אחד"ש כת"ר בידידות רבה

קבלתי את מכתבו הארוך בדבר גר אחד שרצה לשאת בת ישראל ומתוך כך הלך ולמד דיני יהדות ויודע לקרוא ולכתוב עברית כהלכה, ובראות כת"ר כי נפשו דבקה באמת ובתמים ביהדות וכוונתו לשם שמים החליט לגיירו, אך ע"י בדיקת רופא מומחה הוברר כי האיש הוא חולה במחלת הלב וגם במחלת הסוכר, ולפי דברי הרופא יש סכנה ודאית במילתו, ועכשיו בא האיש ומתחנן לפניו לגיירו בטבילה ובקבלת מצוות, והוא מתחייב לשמור ולעשות כל חוקי התורה בכל דקדוקיה ופרטיה.

וכת"ר שואל אם מותר לגיירו בטבילה לבד. ודעת כת"ר שמותר לגיירו, שהרי בסכנת נפשות פטור ממילה, כמבואר בפוסקים, וא"כ לא גרע האיש הזה ממי שנכרת גידו, שאין מילתו מעכבת מלהתגייר וסגי לי' בטבילה, כמפורש ביו"ד סי' רס"ח סע' א', והטעם הוא - משום שאי אפשר למולו, וה"נ שיש סכנה ודאית אי אפשר למולו ולהכי סגי בטבילה. וכת"ר האריך להוכיח צדקת דבריו.

ענף ראשון: צדדי האיסור - הגר עודנו דבוק בערלתו ואין לומר שאנוס הוא ופטור ממילה

א

הנה חזרתי על ספרי רבותינו האחרונים ולא מצאתי למי שידין בזה הלכה למעשה, מלבד בספר אות ברית להרב ר' שמעון קוניץ (נדפס בפרשבורג בשנת תר"י) בהלכות גרים סק"ב, שחקר שם בגר שנתגיירו שני אחיו בגדולתו ומתו מחמת מילה, שאי אפשר למול את השלישי, אם מותר לגיירו בלא מילה. ועי"ש שהניח הדבר בספק.

ולענ"ד יש להוכיח מסתימת הראשונים, שדיברו מנכרת הגיד ולא דיברו ממי שהוא חולה ויש סכנה למולו, נראה שדעתם שאין לדמותו למי שנכרת גידו, דהתם הטעם הוא כיון שאין לו ערלה הוא דומה לאשה דסגי לה בטבילה לחוד. ועי' בטור יו"ד סי' רס"ח בשם גאון: "סריס שבא להתגייר נכנס תחת כנפי השכינה כאשה".

משא"כ במי שיש סכנה למולו, שהוא ערל גמור ואסור לאכול בתרומה, לפי שיטת רוב הפוסקים שמי שמתו אחיו מחמת מילה דינו כערל ואסור לאכול בתרומה, כמבואר בריש פ' הערל [יבמות ע'], א הערל וכל הטמאים לא יאכלו בתרומה כו', עפ"י פירוש רש"י ותוס' שם, וכן מבואר בירושלמי יבמות פ"ח ה"א, וא"כ אין לו תקנה בטבילה לחוד. ולפי שיטת הראשונים גם בדיעבד מילה קודם טבילה מעכבת, ואם טבל ואחר כך מל לא מהני, משום דהוי ליה כטובל ושרץ בידו.

וגרע ממי שלוקח כלים מעכו"ם שצריכים להגעיל תחילה ואח"כ להטביל. ואע"ג דהתם בדיעבד מהני טבילה קודם הגעלה, שאני הכא דטומאת ערלה טומאה גמורה (עי"ש בנמו"י וברשב"א